

IN MEMORIAM GEOMETRU EMILU RASINGERU

U četvrtak 14. novembra 1974. sasvim neočekivano pročula se zapanjujuća vijest, da je preminuo, pogođen od srčane kapi Emil Rasinger, geometar u penziji. Smrt ga je zadesila u njegovom stanu na Bledu.

Njegovoj sahrani na Bledskom groblju 16. novembra 1974. godine pored njegove rodbine prisustvovao je veliki broj kolega, prijatelja, saradnika i poznanika.

Rođen je 3. maja 1913. u Podkorenu na Gorenjskem, SR Slovenija. Osnovnu školu završio je u Kranjskoj gori. Posle svršene građanske škole u Ljubljani, upisao se na arhitektonsko-građevinarski odsek Tehničke srednje u Ljubljani, da bi poslije dvije godine prešao na geometarski odsjek iste škole, gdje je i diplomirao 1932. godine.

Nakon završenog školovanja zaposlio se u državnoj službi na novom katastarskom premjeru u Srbiji. Radio je u sekcijama: Valjevska Mionica, Bajina Bašta, Svilajnac i Niš. Godine 1940. premješten je bio iz Niša u Sloveniju u katastarsku upravu Logatec, ali ne za dugo. Uskoro poslije okupacije Jugoslavije biva proganjan, zatvoren i istjeran s rođene grude. Našao se ponovo u Svilajncu, gdje se odmah aktivno uključio u NOP, a kasnije stupio u vojne jedinice NOB-e i bio učesnik Sremskog fronta.

Kod obnove zemlje i kapitalne izgradnje poslije Oslobođenja pregnuo je svim silama na rad u šumarstvu. Najprije je radio u Ministarstvu za poljoprivredu i šumarstvo NR Slovenije, a od 1952. godine do svog penzioniranja — 1973. godine, kod Šumskog gospodarstva Bled.

Emila Rasingera poznavali smo kao dobrog druga i iskrenog prijatelja. Na radu se je isticao velikom radošću, bio je pun inicijative, poduzimljiv i dobar organizator. Svoje bogato praktično iskustvo prenosio je umješno na mlađe kolege.

Šumarskoj radnoj organizaciji, gdje je radio više od 20 godina, dao je značajan radni doprinos pri izradi šumarskih karata, šumskog katastra te u unapređivanju ostalih radova i elaborata geodetske prirode. Kod toga mu je pomoglo k većoj uspješnosti stručnost i praksa na državnom premjeru, kao i suradnja i prisni kontakti, koje je održavao s geodetskim organima i radnim organizacijama u zemlji.

Bio je aktivan u radu geodetskog društva. Iako prostorno distanciran od centara geodetske društvene djelatnosti u poslijeratnom periodu, nastojao je održati što tješnji kontakt s tom djelatnošću i bio je svestrano aktivan u društvu, a plodonosan diskutant na društvenim skupovima.

Prije drugog svjetskog rata istakao se kao veoma aktivan član Moravske sekcije društva geometara i geodeta u Nišu, to jest u vrijeme, kada je bio rad društva koordiniran s radom Akcionog odbora udruženja državnih službenika koji je sadržavao, pored ostalog, i borbu za bolje društveno-političko uređenje u zemlji.

Posle penzioniranja Emil nije prestao s radom, već je do posljednjeg dana života, pun vitalnosti, svestrano razgledan a napredno orijentiran, bio spreman i sposoban izvršavati razne zadatke, koji su se postavljali pred njega, pa bilo da se radi o radu u društveno-političkim organizacijama ili u drugim društvenim djelatnostima. Naročito je volio sudjelovati u kulturi turizmu i sportu.

U privatnom društvenom životu brzo je osvajao okolinu svojom prisnom druželjubivošću i vedrinom. Volio je muziku i pjesmu i uvijek bio spreman, da svojom muzikalnom nadarenošću pruži muzički užitek i društvu, u kojem se nalazio. Ovakvim svojim vrlinama stekao je veliki broj prijatelja svuda, gdje je živio.

Klonuo je mnogo prerano, kad je bio još potreban porodici i društvu.

Iza sebe ostavio je ženu i četvoro djece.

Neka mu je vječna slava i hvala za njegov požrtvovani rad.

M. Klarić